

komme til at opleve? Det synes jeg ministeren har utrolig svært ved at sætte ord på.

Samtidig siger ministeren, at han ikke er i tvivl om, at homoseksuelle par vil kunne give børnene kærlighed og tryghed og omsorg. Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvad mere har børn brug for end kærlighed, tryghed og omsorg?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil da bare henvise til de undersøgelser, der er foretaget ikke mindst i Sverige; der er en svensk undersøgelse på det her område. Man kan læse i undersøgelsen – jeg tror, det er på side 15 – at det kan skabe konflikter, at børnene er vokset op i en homoseksuel familie, bl.a. i relation til barnets kammerater.

Det er sådan nogle betragtninger, som gør, at man er bekymret over for at åbne op for det her, helt bortset fra stadig væk, at det overhovedet ikke kan lade sig gøre. Det ville altså bare være et tomt signal uden noget indhold at gennemføre det her lovforslag.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ministeren. Jeg vil give ordet til den første ordfører, fru Inger Støjberg.

Inger Støjberg (V):

Da Venstres ordfører desværre ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Forslaget her drejer sig først og fremmest om, hvorvidt registrerede par skal have adgang til at adoptere. Igennem nogle år har der været fokus på en stadig stigende grad af ligestilling mellem homoseksuelle og heteroseksuelle. Her rører man så ved endnu et emne.

To forhold må man berøre i denne sammenhæng, dels det praktiske, dels det moralsk-kulturelle.

Hvad angår det praktiske er fakta nu engang, at såfremt Danmark måtte gennemføre nogen form for liberalisering i denne sammenhæng, vil de lande, der bidrager til, at børn kan adopteres af danske forældre, lukke af for den trafik. Som sagt talrige gange har en svensk undersøgelse ganske klart fastslået dette faktum.

Kl. 12.15

Dette har også noget at gøre med, hvad man måtte synes om, at homoseksuelle også bliver

forældre. Det handler om, at Venstre generelt ikke vil medvirke til et skridt, der vil forhindre adoptioner af udenlandske børn til Danmark.

Hvad angår det moralsk-kulturelle, skal man generelt afholde sig fra at kommentere menneskers samlivsform, i hvert fald set ud fra et liberalt perspektiv, men der er vel ikke noget foretaget i herfra at fastslå, at der er to hensyn at tage. Der er naturligvis hensynet til de registrerede par – Venstres tidligere ordfører har da også i denne sag fastslået, at der givet vil kunne findes både kærlige og omsorgsfulde par – og der er også et andet hensyn at tage, nemlig til det enkelte barn.

Det er sagt flere gange før fra denne talerstol: Adoptivbørn har ofte rigeligt at slås med omkring identitet. De bringes i situationer, hvor de med jævne mellemrum må stille sig selv nogle virkelig dybdgående spørgsmål. Det er ikke urimeligt at spørge sig selv om, hvorvidt lovgivningsmagten skal bidrage til yderligere identitetsproblemer.

Jeg understreger, at der ikke heri ligger en moralsk fordømmelse af homoseksualitet, men der ligger en vægtning af barnets tarv, nemlig at det må være rimeligt at spørge, om en trods alt atypisk livsform skal tilføres de besværligheder, et adoptivbarn måtte have.

Disse to forbehold sammenstillet gør, at Venstre må afvise forslaget.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg ved simpelt hen ikke, hvad man kan kalde det andet end fordømmende. Man kalder det en atypisk livsform, undskyld mig, men er det et liberalistisk parti, vi har stående her, som tillader sig at dømme noget som en atypisk livsform?

Er det så også en atypisk livsform, hvis man har valgt at lade sig skille, en atypisk livsform, hvis man ikke deler hele sit liv med det samme menneske? Hvad er atypisk? Hvorfor mener Venstre at være i en position, hvor man på den måde kan dømme andre menneskers måde at indrette sig på?

Jeg synes måske for en gangs skyld, at Venstre skulle kigge til USA, hvor man måske har en mere ægte udgave af liberalister og derfor i mange stater har valgt, at staten selvfølgelig ikke skal blande sig i, hvilke livsformer folk vælger sig. Jeg kan høre, at Venstre skal stå fra talerstolen og dømme, hvordan folk indretter sig.